

Unitat

Comissions Obreres de les Illes Balears

Exemplar gratuït

Palma · abril · 2008 · Núm 25

www.ib.ccoo.es

Sumari

- Tornam a ser-hi**
pàg. 3
-
- Més ocupació estable**
pàg. 4
-
- Salut laboral**
pàg. 5
-
- 30 anys ininterromputs de manifestacions**
pàg. 9
-
- Assemblea de delegats as Mercadal**
pàg. 11

Palma: plaça d'Espanya, 11.30 h.

Eivissa: c/ Navarra, 11.00 h.

Maó: plaça de la Miranda, 11.30 h.

1r de MAIG

CCOO

EDITORIAL

Unítat

Confederació Sindical de CCOO
de les Illes Balears
C/ de Francesc de Borja Moll, 3 · 07003
Palma
Tel. 971 72 60 60
Internet: <http://www.ib.ccoo.es>
Correu electrònic: premsa@ib.ccoo.es

Responsable de Comunicació:
Toni Baos

Col·laboradors:
Carmen Bravo, Julia Sánchez, Rafael Borràs,
Ramon Carreras, Josep Benedicto, Baltasar Piñeiro,
Ángeles Sánchez, Manel Garcia Beneyto,
Rafael Pons, Claudio Bonilla, Katiana Vicens,
José Rojas, Gabriel Bardi i Toni Cirerol

Correcció lingüística:
Rosa R. Beltran

Realització:
Marco Spinazzola · ECOGRÀFIC

Edició i impressió:
Omni

Distribució:
Nouvent

Dipòsit legal:
PM 132-1986

Tirada:
20.000 exemplars

Les opinions i comentaris publicats en les pàgines
d'aquest diari són responsabilitat exclusiva dels
seus autors.

1r MAIG 2008

Un any més afrontarem el primer de maig, dia de lluita i reivindicació de la classe treballadora, una jornada en què els treballadors i treballadores surten al carrer per expressar la solidaritat internacional i de classe amb tots aquells que encara han de lluitar per conquerir les llibertats democràtiques i poder exercir el sindicalisme de classe en llibertat. Un dia per exigir als governs un major compromís social i polític amb les reivindicacions socials, aconseguir més ocupació, un treball més digne, estable i amb drets i unes condicions laborals en què presideixi la igualtat d'oportunitats entre gènere i, molt especialment, un major compromís per combatre la xacra de la sinistralitat laboral que any rere any s'incrementa d'una manera alarmant. Celebrem aquest primer de maig en plena fase de constitució del govern d'Espanya. CCOO ja hem presentat al president quins han de ser, al nostre entendre, els objectius per a aquesta nova legislatura. Partim d'un balanç positiu i reconegut per nosaltres dels avanços experimentats en la legislatura anterior: el reglament d'estrangeria, la creació del dret subjectiu per a l'atenció a les persones dependents, l'actualització de les pensions, o aconseguir els 600 euros com a salari mínim interprofessional (SMI). Aquestes són algunes conquestes d'aquesta última

legislatura, però no podem quedar-nos en l'autocomplaença d'allò que s'ha assolit, perquè hem de continuar impulsant aquelles reivindicacions que no s'acabaren d'aconseguir, nous reptes i nous drets, i hem d'impulsar-los des de la concertació social. Però això també

significa que per obtenir noves conquestes hem de ser capaços d'avançar en organització, ser capaços de poder mobilitzar més els companys i companyes. El primer de maig és una data excel·lent per evocar la unitat i la mobilització -en aquesta efemèrides recordam que totes les conquestes de la classe treballadora són el fruit de la capacitat de mobilització del moviment sindical.

En aquest primer de maig superarem les diferències dels anteriors anys amb els companys de la UGT; la manifestació serà conjunta en una recobrada senda de l'entesa i de compartir l'esforç tots junts per aconseguir els objectius del sindicalisme de classe del nostre país, de la nostra comunitat autònoma. Entenem que serà

un nou estímul per participar a les manifestacions que convocam a les tres illes, sota la mateixa pancarta, la de la unitat de tots els treballadors.

**VISCA CCOO
VISCA EL PRIMER DE MAIG**

CCOO neix la Formació

Punt d'informació i orientació
per a persones ocupades

Tel. gratuït: 900 70 10 82
www.ib.ccoo.es
www.formacioccoo.com

NOU SERVEI DE CCOO ILLES BALEARS

El 12 de març de 2008 CCOO Illes Balears i el Dr. Pedro Tabares signaren un conveni de col·laboració que permetrà als afiliats a CCOO tenir un descompte del 20% en els serveis de **quiromassatge, tractament d'osteopaties i musicoteràpia mitjançant el mètode dels bols tibetans.**

Per concertar cita heu de telefonar al núm.

636 185 222

La consulta es troba al carrer
Antoni M. Alcover, 21. Palma.

Els preus per als afiliats són:

Tractament osteopatia: 60 minuts.	35 Euros
Quiromassatge: 60 minuts.	35 Euros
Bols tibetans: 40 minuts.	20 Euros
Teràpia amb els tres mètodes: 75 minuts.	40 Euros

CONFEDERACIÓ

El aborto, un derecho de las mujeres

CARMEN BRAVO SUESKUN
SECRETARIA CONFEDERAL
DE LA MUJER DE CCOO

En los momentos actuales asistimos a una serie de actuaciones de carácter judicial y policial, de presión de grupos ultraderechistas y de intoxicación desde algunos medios de comunicación, dirigidas contra el personal sanitario de las clínicas acreditadas en la interrupción del embarazo y contra mujeres que en los últimos años ejercieron legal y legítimamente este derecho.

Las movilizaciones de los grupos ultra se activan periódicamente, y las campañas mediáticas o ideológicas de intoxicación que les instigan o acompañan también son recurrentes. Lo verdaderamente inadmisibles en pleno siglo XXI es que se actúe, desde los poderes públicos, contra las mujeres y el personal de las clínicas, y que un Estado de Derecho no permita ejercitar un derecho reconocido y recogido en las prestaciones de la Sanidad Pública.

Estas actuaciones hostiles desde los poderes públicos se están produciendo mediante un acoso institucional hacia las clínicas,

con un ritmo abusivo de inspecciones, llamamientos judiciales o procesamientos sin ningún atisbo de irregularidad previa que los justifique. El último caso de las mujeres que han recibido en su domicilio la visita de la Guardia Civil con sus historiales clínicos, rompiendo así cualquier mínimo de confidencialidad, para citarlas a declarar sobre el funcionamiento de las clínicas, para ver si desde la perspectiva del recuerdo de mujeres sorprendidas o atemorizadas encuentran hechos incriminatorios, donde objetivamente, por los

procesos de inspección habituales no los han hallado, con el consiguiente efecto añadido de culpabilizar a las mujeres.

Y esta actuación pública la origina, en última instancia, la inseguridad jurídica de la actual ley de despenalización del aborto.

La ley de despenalización del aborto vigente presenta insuficiencias y lagunas en su aplicación, al dejar margen para diversas interpretaciones médicas o judiciales, abocando así tanto a profesionales como a las mujeres que decidan acogerse a ella a una

situación de incertidumbre, riesgo e inseguridad, pues pueden verse expuestos, como ha ocurrido, a persecución policial, enjuiciamientos, cárcel, etc., es decir, lesionando el ejercicio de derechos reconocidos.

La reforma de esta ley, por tanto, es imprescindible e inaplazable, por la inseguridad jurídica que presenta, que pone de manifiesto la situación en que se encuentran las mujeres y profesionales de la salud desde hace 22 años: indefensión, inseguridad, desprotección... en resumen, vulneración de derechos, como CC.OO. viene denunciando desde su aprobación en 1985 y como la realidad viene demostrando desde entonces.

La estrategia de mirar para otro lado no soluciona el problema. Cada día hay más inseguridad para las mujeres que en el pasado optaron por interrumpir legalmente su embarazo que pueden verse en ese trance, e igualmente de profesionales de la salud que se arriesgan a las inspecciones abusivas, emplazamientos judiciales, detenciones, cárcel..., además del descrédito profesional y de la inseguridad respecto a su persona, dada la cobertura ideológica con la que actúan los grupos ultras *provida*.

El gobierno no puede soslayar la respuesta a un problema no resuelto en más de dos décadas de democracia y siete legislaturas y que presenta una carga insoportable en presión y potencial riesgo policial, judicial y moral para las mujeres que quieran ejercer un derecho conforme a la legislación vigente y para profesionales del ámbito sanitario que aseguran el ejercicio de ese derecho reconocido. Tampoco la Delegación del Gobierno y las Administraciones autonómicas correspondientes pueden inhibirse de sus responsabilidades respectivas en esta cuestión.

Es urgente que la Delegación de Gobierno garantice la seguridad del personal sanitario, tomando las medidas correspondientes. Es imprescindible también que se garantice la interrupción voluntaria del embarazo desde la Sanidad Pública, al tratarse de una prestación sanitaria reconocida y ofertada desde los servicios públicos de salud.

CC.OO. exige al gobierno la modificación de la actual ley, de forma que se acabe con la inseguridad jurídica que provoca, y que afirme el derecho de las mujeres a interrumpir voluntariamente su embarazo, como ocurre en la mayoría de los países de la Unión Europea. Además, reclama que se desarrollen efectivos programas de información y educación afectivo-sexual entre adolescentes; un mejor acceso a métodos de planificación familiar y prevención de embarazos no deseados.

Tornam a ser-hi

Del contracte d'integració d'en Rajoy a les fronteres illenques de Cristóbal Hugué

JULIA SÁNCHEZ
SECR. POLÍTICA SOCIAL
I IMMIGRACIÓ

«Quan vénen les vaques flaques tots volen alliberar-se dels immigrants», «La immigració s'acostuma a la sanitat gratuïta i col·lapsa urgències», «Immigrants, fracàs escolar i escola concertada», «El PP proposa temperar l'entrada d'estrangers davant el menor creixement econòmic».

Aquests són titulars de diferents notícies que hem pogut llegir darrerament en els mitjans de comunicació i que en major o menor mesura lliguen la immigració a problemàtiques socials, de manera que els lectors, molt probablement, relacionaran immigració

amb quelcom negatiu si només peguen una ullada als titulars.

Fa uns dies que el Sr. Hugué, exconseller de Treball del darrer govern PP, manifestava al Parlament que calia limitar l'entrada d'estrangers a les Illes i, encara més, apuntava que l'Estat no havia de donar «més permisos de residència a estrangers no comunitaris tenint en compte l'alentiment econòmic».

No volem pensar que el Sr. Hugué vulgui condemnar a l'economia submergida les persones que són aquí i que tenen dret a regularitzar la seva situació per complir els requisits establerts a l'actual Llei d'estrangeria, normativa molt restrictiva i que estableix prou limitacions. Ell, com a

exconseller, hauria de saber que els permisos de residència inicial estan condicionats a determinades ofertes de feina no cobertes per la resta de treballadors/es.

Amb el contracte d'integració que el Sr. Rajoy volia imposar si guanyava les eleccions, la persona estrangera s'havia de comprometre, entre d'altres, a tornar al país d'origen quan no tingués feina en el període d'un any, i el també diputat i exministre del PP, el famós Arias Cañete *de les vaques boges*, sense cap tipus de vergonya va afirmar que els immigrants «s'acostumen aviat als serveis gratuïts com ara la sanitat i l'educació». Ningú ha parlat de drets, ni tampoc s'ha referit a persones que treballen, cotitzen

a la seguretat social, tenen projectes de vida, paguen els seus impostos, tenen família, fills i filles en edat escolar...

Són manifestacions que tracten aquestes persones com moneda de canvi, benvinguts quan el sacrosant mercat de treball els necessita, però que sobren quan la bonança econòmica es ressent. Recordem les paraules tristament cèlebres del batle de El Ejido quan, fa uns anys i referint-se als treballadors estrangers, afirmà: «A les set del matí són pocs, a les set del capvespre sobren tots».

Amb aquests arguments el que xoca, el que sorprèn és que parlin d'integració quan el que fan contínuament és establir-ne la diferència –ells i nosaltres– i advocar per barreres que en absolut propicien la convivència intercultural entesa en termes d'igualtat. Que no ens vinguin amb embuts!

Tampoc no hi ajuden els comportaments i actituds de partits in-

significants, com ara Unió Mallorca, que pel fet de ser frontissa imposa els seus criteris marcadament xenòfobs. M'estic referint al Decret d'escolarització que pretenia reservar fins al mes de setembre tres places per aula als centres concertats en previsió de l'alumnat que s'incorpora fora del període ordinari de matriculació, i amb l'objectiu de distribuir-lo entre tots els centres finançats amb doblers públics. L'argument esgrimit és tot un exemple de xenofòbia: els autòctons estan primer. Amb aquests «polítics» no és difícil entendre previsibles situacions d'enfrontament entre grups socials amb pocs recursos quan l'atur augmenta o quan es vol accedir a determinats serveis públics, tergiversant la realitat que no és altra que la manca de previsió i la insuficiència de recursos, insuficiència de serveis per donar compliment a drets reconeguts en la Constitució.

SECRETARIES

SECRETARIES

RAFAEL BORRÀS ENSENYAT
SECR. FORMACIÓ,
OCUPACIÓ I POLÍTICA
SECTORIAL

Més ocupació estable

Prioritat de CCOO en el diàleg social amb el govern Antich

La Comissió Executiva del nostre Sindicat ha discutit i aprovat un document titulat "Guió per a la negociació dels temes d'ocupació i formació del Pacte per la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social a les Illes Balears". D'aquesta manera, es concreten els assumptes prioritaris en aquests capítols cabdals del procés de negociació amb l'administració autonòmica.

Hem de tenir present que les matèries que CCOO ha acordat tractar són de gran importància i per això el nostre Sindicat té un especial interès en fer una anàlisi de la situació i després fixar objectius i apuntar tot un seguit de propostes. Per començar, convé assenyalar que el mercat de treball balear té problemes estructurals, com ara un model productiu basat en baixos costos salarials; una brutal dependència d'uns sectors turístics cada vegada més estacionals; unes elevades taxes de temporalitat en els sectors privat i públic; una manca d'inversió en innovació i formació; i un frau estructural en la contractació. També hem d'apuntar que hi ha, a més a més, problemes conjunturals tals com l'abandó de la indústria tradicional i l'escàs impuls a la innovació; uns anys d'una activitat insostenible en el sector de la construcció; i l'elevat nombre de treballadors i treballadores immigrants que s'han incorporat als llocs de treball més precaris i/o directament al mercat de treball irregular i sense drets.

Per una altra banda, la situació es caracteritza per unes taxes molt elevades de temporalitat, i per una generalitzada prolongació de la jornada (especialment en els sectors estacionals), que no solament excedeix la normativa laboral del conveni col·lectiu corresponent sinó les directives europees sobre la matèria.

A tot això s'ha d'afegir que en un context de consolidació de les competències autonòmiques en matèria laboral, hi ha una manca de pràctica de diàleg social institucional real i eficaç per solucionar problemes i millorar l'ocupació, i un "deixar fer" per part de l'autoritat laboral en assumptes de "control de legalitat" de la negociació dels convenis col·lectius. A més a més, tenim una Inspecció de Treball feble, mal dotada de mitjans i amb poca activitat planificada per combatre el frau en la contractació, un SOIB poc eficaç en la intermediació i amb la seva gestió d'orientació majoritàriament externalitzada, i una "ocupació protegida" que transita molt poc cap a l'ocupació ordinària.

Davant aquest panorama, els nostres objectius són millorar l'ocupació i la igualtat de tracte en l'ocupació; fer possible la conciliació de la vida laboral i personal; millorar l'efectivitat de les polítiques actives d'ocupació; i impulsar el SOIB com a organisme autònom, amb participació paritària i tripartita d'administració, sindicats i patronal, que dirigeix, planifica i executa la política d'ocupació.

Per aconseguir-ho, plantejam un seguit de propostes que es resumeixen en els següents punts. En primer lloc, la negociació d'accions per al foment de l'ocupació estable i de qualitat, que es desplegaran en l'àmbit de les administracions (autonòmica, insular i local) i del sector privat. També demanem acordar incentius per fer accions de conciliar el treball amb la vida personal i familiar i amb el dret a la formació al llarg de la vida. En aquest sentit, pensam que cal una forta política d'incentivació del "permís paternal" i accions concretes des de les Illes Balears per millorar les pensions de jubilació del col·lectiu de treballadors fixos discontinus.

En tercer lloc proposam la negociació d'un Pacte per la immigració que integri el conjunt d'instruments legals (catàleg, contingent, etc.) per fer més transparent i efi-

caç la integració de les persones immigrades al mercat de treball. També exposam la concertació d'un "Pla de treball jove", amb l'objectiu de contribuir a la reducció de l'abandó escolar prematur, per la qualificació i l'orientació professional i l'estabilitat i la seguretat laboral. En cinquè lloc, creiem que és important fomentar l'ocupació de persones amb discapacitat en el mercat ordinari de treball. Cal realitzar una anàlisi exhaustiva sobre els resultats que en el trànsit cap a l'ocupació ordinària realitzen els centres especials d'ocupació, així com els enclavaments laborals, que ens ha de permetre engegar una estratègia global d'ocupació per a persones amb discapacitat.

Analitzar els efectes possibles de la Llei d'empreses d'inserció i fer un pla específic per impulsar el compliment de l'article 38 de la LISMI, seria una altra de les nostres propostes.

I, en darrer terme, fer la revisió i l'avaluació de les polítiques actives d'ocupació (inclosa la Formació per a l'Ocupació) a través de l'elaboració del Pla d'Ocupació de les Illes Balears 2008-2011, que haurà de definir les inversions de recursos propis.

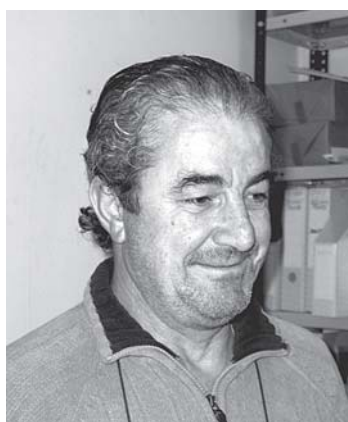
El compromís de diàleg té data de 24 de novembre de 2007, i per part de CCOO s'han fet els deures d'analitzar la situació i d'establir uns objectius i fer unes propostes. Què ha fet la Conselleria de Treball? De moment, han callat com un mort.

Temes d'ocupació pactats per tractar a la Mesa d'ocupació i cohesió social

- POIB. Programes d'acció específica per al foment de la contractació estable
- Les especials circumstàncies dels fixos discontinus
- Foment de les polítiques actives d'ocupació. Mesures específiques per incentivar la qualitat i l'ocupació juvenil
- Polítiques per a la igualtat i de conciliació
- El tractament de la immigració en el mercat de treball
- Foment de la responsabilitat social empresarial
- Impuls del SOIB
- Posada en marxa de l'Observatori del Mercat de Treball
- Impulsar l'economia social

De què han servit les nostres felicitacions?

BALTASAR PIÑEIRO
SECR. D'ACCIÓ SINDICAL,
SALUT LABORAL I
MEDI AMBIENT

Corrien els primers dies del mes de setembre de l'any 2007, tornàvem de vacances i, tot i amb la síndrome post-vacances, estàvem il·lusionats d'aconseguir els primers acords amb el nou govern del Pacte.

Rebíem en els nostres locals a la responsable de la Conselleria de Treball i Formació, i posàvem damunt de la taula les reivindicacions de la classe treballadora, unes reivindicacions que no deixaven de ser il·lusio-

nants per repetitives. Vàrem lliurar el nostre document base per a la pròxima legislatura "Compromís de diàleg per un creixement competitiu, sostenible, solidari i amb ocupació estable a les Illes Balears" i vàrem proposar acordar de forma urgent un paquet de mesures específiques per a la disminució de la sinistralitat laboral.

El 12 de setembre, i després de la visita el dia anterior a la seu dels companys d'UGT

per part de la consellera, s'anunciava que "una de les primeres mesures serà un pla de xoc contra la sinistralitat". És a dir, les nostres primeres propostes comencen a tenir ressò en el Govern.

Per fi, al principi de desembre veiem per escrit el tan anhelat Pla de Xoc. La directora general de Salut Laboral és felicitada pels sindicats majoritaris CCOO i UGT pel pla presentat, és a dir, els representants dels

treballadors –que són els qui pateixen els accidents- per primera vegada varen felicitar una acció programada des de l'Administració. No obstant això, i malgrat aquestes felicitacions, hem de batallar el pla en els mitjans de comunicació.

Finalment, l'11 de gener, tres mesos després de ser anunciat, el pla de xoc és aprovat pel Govern.

Aquest pla es basa principalment en dues mesures: d'una banda, la creació de nous

llocs de treball d'inspectors de la Conselleria, i d'altra banda, l'habilitació d'aquests tècnics perquè les seves actes puguin tenir validesa a l'hora d'aixecar infraccions, és a dir, que no sigui necessària la visita de l'inspector de treball per comprovar el que ja ha estat detectat pel tècnic de la Conselleria.

I on és ara el pla de xoc? Bona pregunta a què, amb el mateix to tranquil amb què escrivim aquest article, intentarem donar

resposta. Els tècnics han estat contractats, és a dir, ja tenim més tècnics, però no han estat habilitats, la qual cosa significa que cada vegada que veuen una infracció han d'informar a la Inspecció de Treball perquè aquesta comprovi els fets, i una vegada comprovats i si ho creu convenient, estendre la corresponent acta. A la vista d'això, qui subscriu aquest article ja comença a tenir dubtes. No es tractava d'un Pla de xoc? De què han servit les nostres felicitacions?

Al mateix temps, i com a mesura complementària, el 27 de juny de l'any 2007 el govern d'Espanya va donar el vistiplau a l'Estratègia Espanyola de Seguretat i Salut en el Treball 2007-2012, dirigida a l'extensió i la vigilància de la prevenció de riscos laborals a les empreses sense representació legal dels

treballadors. Aquesta permet la creació de delegats territorials de prevenció per al compliment dels objectius marcats en ella. Correspon, per tant, a la comunitat autònoma donar les passes per engegar-la. Des de CCOO exigim amb insistència que es prenguin ja les mesures pertinents per a això.

Com cada any, el 28 d'abril celebrem el Dia Internacional de la Seguretat i Salut en el Treball, un bon moment perquè els treballadors rebem alguna bona notícia pel que fa a la prevenció. Mentrestant continuam reivindicant una major conscienciació per part de polítics i empresaris en la prevenció dels riscos laborals i un major control sobre les malalties professionals, tant en la seva vessant preventiva, com en el diagnòstic de les mateixes.

Estratègia i Pla de xoc en Salut Laboral

La Jornada ha tingut lloc el dia 10 d'abril i ha comptat amb gran nombre de participants

El passat 10 d'abril celebràrem una Jornada en què es tractà l'Estratègia Espanyola de Salut i Seguretat en el Treball 2007-2012 i el Pla de xoc de Salut Laboral per a les Illes Balears.

El passat 15 de juny de 2007 es va tancar finalment el text que culmina el procés de diàleg social per tirar endavant l'Estratègia Espanyola de Salut i Seguretat 2007/2012. Els fins de CCOO en la negociació col·lectiva han estat mantenir i millorar els instruments per al compliment de la normativa preventiva, afavorir la integració de la prevenció a l'empresa i, sobre-

tot, augmentar i millorar la nostra capacitat d'intervenció a les empreses per a una major implicació de treballadors i empresaris.

Els fins de l'Estratègia Espanyola de Salut i Seguretat estan emmarcats en cinc grans objectius: Millorar el control sobre les empreses per al compliment de la normativa; ampliar els nostres instruments d'intervenció en totes les empreses; afavorir que la prevenció s'assumeixi a partir de recursos propis de l'empresa; millorar la qualitat dels serveis de prevenció; i no sols millorar la seguretat, sinó també la salut.

Totes aquestes mesures es des-

envoluparan al llarg dels pròxims anys i algunes dependran sobretot de la nostra iniciativa, com són totes les referides a la millora dels instruments d'intervenció a les empreses, particularment la creació dels òrgans específics paritaris i la posada en marxa de la figura dels agents de prevenció, tant a nivell sectorial com territorial.

En aquest sentit, en la Jornada intervingueren experts que donaren la seva perspectiva del tema des de les seves diferents àrees. La nostra intenció que la jornada servís de fòrum d'opinió sobre el futur de la salut laboral fou acomplida.

SALUT LABORAL		PLA ESTRATÈGIC DE SALUT LABORAL	
EL DESENVOLUPAMENT DE L'ESTRATÈGIA NACIONAL I AUTONÒMICA EN SALUT LABORAL			
10 d'abril de 2008			
9.30 h.	PRESENTACIÓ.	Baltasar Piñeiro Pico, Secretaria de Salut Laboral de CCOO Illes Balears	
9.45 - 10.30 h.	Estratègia espanyola de seguretat i salut en el treball (2007-2012)	Fernando Rodrigo, Director de l'Institut Sindical de Treball, Ambient i Salut (ISTAS).	
10.30 - 10.45 h.	DEBAT		
10.45 - 11.15 h.	PAUSA		
11.15 - 12 h.	El paper de la Inspecció de Treball en el desenvolupament de l'Estratègia en salut laboral		
12 - 12.15 h.	DEBAT		
12.15 - 13 h.	Pla de xoc de Salut Laboral per a les Illes Balears		
13 - 13.15 h.	DEBAT		
13.15 h.	CLAUSURA		

Lloc: Teatre Sindical de la seu de CCOO a Palma
Organització: Secretaria de Salut Laboral de la Confederació Sindical de

CCOO Comissions Obreres de les Illes Balears

C/ de Francesc de Borja Moll, 3. 07003 Palma
Tel.: 971 170 988 / 971 726 060. salut.laboral@ib.ccoo.es
US PREGAM QUE CONFIRMEU L'ASSISTÈNCIA

Fundació per a la Prevenció de Riscos Laborals

SECRETARIES

Continuam ampliant la xarxa de serveis per als afiliats i afiliades a CCOO!

Si desitges més informació, posa't en contacte amb la Secretaria d'Afiliació i Serveis de CCOO trucant al tel. 971 170 979 o envian's un e-mail a info@ib.ccoo.es o consulta la nostra web www.ib.ccoo.es www.ccoo.es/servicios

Pla de pensions

! tu... ja tens Pla?

Disposam d'un Pla de pensions amb una de les millors rendibilitats del mercat.

Podeu adherir-vos-hi o mobilitzar cap a CCOO qualsevol altre pla de pensions que tingueu.

El Club dels que van al cinema

De dilluns a divendres -no festius-, descompte per a afiliats i afiliades. Entrada a cines de la cadena Aficine: 4,50 €, segons preu Carnet Jove qualsevol dia

Cines a Palma: Augusta-Metropolitan Rivoli-Porto Pi Centro i Terrazas-Ocimax
Inca: Teatre Principal
Maó: Alcázar-Victoria-Ocimax

Ciutadella: Cinema Ca-Los-d'es Born
Eivissa: Multicines Eivissa-Cartago
Manacor: Multicines Manacor

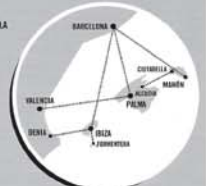
* Cal presentar el carnet de CCOO i el DNI

www.iscomar.com

LÍNEAS

BARCELONA-PALMA
BARCELONA-IBIZA
BARCELONA-MANON
DENIA-IBIZA
VALENCIA-PALMA
ALCUDIA-CIUTADELLA

20% de descompte sobre tarifes oficials de passatge i vehicles en totes les línies.

40% de descompte en la setmana del teu aniversari

Peça una ullada a: www.opticasflorida.com

Assessoria Jurídicolaboral

Disposam d'una extensa xarxa de gabinets jurídicolaborals per tot l'Estat, que vetllen pels teus interessos, amb la garantia de Comissions Obreres.

Assessoria No Laboral

CCOO de les Illes té subscript un acord amb un prestigiós despatx d'advocats de Palma que s'encarrega de qualsevol contenciós no laboral. La primera visita és gratuïta. Importants descomptes en el procediment.

* Sol·licitud de cita a la Secretaria d'Afiliació i Serveis

Àmplia oferta de cursos per a treballadors del sector públic i privat en actiu o aturats.

www.formacioccoo.es

CITE. Centre d'Informació i assistència per a treballadors estrangers

Targeta culinària

Disputeu & Estalvieu en 30 restaurants!

28% de descompte en comprar la targeta a la web.

www.tarjetaculinaria.es

Preu per a CCOO 12,90€

Turisme i vacances amb CCOO

Extraordinàries instal·lacions del Sindicat, situades en paratges privilegiats: Morillo de Tou (Osca); El Teularet (València) i El Huerna (Astúries). Igualment, mitjançant un acord amb VTF (Association Vacances Tourism Families) podem accedir a una àmplia oferta de residències de vacances a França i Bèlgica a preus interessants.

Si voleu informació sobre residències d'estudiants, balnearis, càmpings etc. visiteu la nostra web: www.ccoo.es/servicios

* Entre gener i març, sol·licituds de places a resid. temps lliure

Clíniques dentals

Excel·lents condicions per als afiliats i afiliades a CCOO!

"Clínica Dr. Pedro Tous"

c/ de Reina Esclaramunda, 5. / 07003 Palma
Tel. 971 714 795

"Clínica Neodent"

c/ de Santiago Ramón y Cajal, 8. / 07011 Palma
Tel. 971 289 692

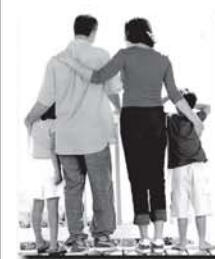
Gabinet de Salut laboral

Gabinet tècnic que vetlla pel compliment de la normativa en matèria de Salut laboral a les empreses i, en general, pels drets dels treballadors i treballadores quant a mesures de prevenció.

Centre Cot Manacor S.L.

Ofereix peritatges en matèria de salut i a més importants avantatges pels afiliats a Comissions Obreres.

Rambla del Rei en Jaume, 6A-3r A / 07500 Manacor
Tel 971 551 872

A més de l'oferta d'ATLANTIS en assegurances de cotxe, caravana, vida, pensions, etc. TOTS ELS AFILIATS I AFILIADES tenen una assegurança gratuïta d'accidents. En aquest cas, és necessari emplenar el formulari de la pòlissa.

www.atlantis-seguros.es
c/ de Francesc de Borja Moll, 3.
07003 Palma / Tel. 901 500 300

Gabinet psicològic Nú

20% de descompte sobre honoraris

c/ de Vicente Juan i Rosselló, 46.
07013 Palma - Tel. 971 721 703

Psicòleg clínic,

D. Manuel J. Domínguez Busto

- * Adults: Primera visita gratuïta
- * Nins: Primera visita + informe d'adaptació general gratuïts
- * 5% de descompte segona visita
- * 25% a partir de la visita 21

Tel. 629 994 641 E-mail mjdbusto@cop.es

Lloguer de vehicles

AVIS Europcar

Els afiliats al Sindicat i les organitzacions territorials, federals i seccions sindicals d'empresa, tenen preus especials pel lloguer de vehicles.

www.europcar.es
www.avis.es

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLOGICO EUROPEO
corporate

Importants descomptes

en consulta i cirurgia refractiva dels ulls.

www.clinicabaviera.com
c/ de 31 de desembre, 22.
07004 Palma
Tel. 971 20 06 58

Manifest conjunt del 28 d'abril

“Bona salut laboral per a tots els treballadors i les treballadores”

En aquest 28 d'abril, CCOO i UGT, tot recordant les víctimes del treball, ens solidaritzam amb elles i les seves famílies i reafirmam el nostre compromís en la lluita per unes millors condicions de treball i per la defensa de la salut laboral en tots els centres de treball per a tots i totes les treballadores, temporals i fixos, nacionals i estrangers, homes i dones, joves i majors, de la gran i la petita empresa, perquè la salut i la seguretat en el treball és un dret de tots i per a tots que no admet excepcions ni exclusions.

La tendència dels últims anys, confirmada en el 2007, a descendir els accidents laborals i més concretament els mortals, si bé és positiva, no pot ocultar el drama que suposa perdre la vida tractant de guanyar-se el pa per a un mateix o la seva família.

L'altra cara d'aquest problema, la menys visible, és la que es refereix a la Malaltia Professional. A Espanya, fruit del Diàleg Social es va aprovar a la fi del 2006 un nou Quadre de Malalties Professionals i un nou sistema de notificació i registre de les mateixes.

Les expectatives que aquest canvi normatiu va suscitar es varen veure frustrades per una mala praxi de les mútues, que durant l'any 2007 varen declarar moltes menys malalties professionals que en anys anteriors, quan ja es parlava

de la infradeclaració com un greu problema del nostre sistema.

Aquesta situació va ser denunciada pels sindicats i va provocar una reacció per part de la Seguretat Social, que va procedir a revisar aquells expedients que poguessin no ser ajustats a la norma, canviant el criteri de malaltia comuna a malaltia professional en la majoria dels casos.

En el 2008 s'està invertint aquesta perversa tendència, encara que estam lluny dels objectius fixats amb l'aprovació del nou Quadre de Malaltia Professional en el 2006. El 2007 el govern, les comunitats autònomes, els empresaris i els sindicats acordarem l'Estratègia Espanyola de Salut i Seguretat 2007-2012 que inclou tota una varietat de polítiques i accions

destinades a millorar les condicions de treball i a reduir de manera significativa els danys d'origen laboral. Els sindicats estam plenament compromesos en el desenvolupament d'aquesta Estratègia i no estalviarem esforços per a la seva plena aplicació.

Però lamentablement hi ha importants problemes que pràcticament no han estat abordats des d'un punt de vista preventiu, la gravetat dels quals es manifesta tots els dies en forma de patiment, exclusió, malalties i morts. Ens referim als danys derivats de l'exposició a factors de risc psicosocial motivats per l'organització del treball. Entre el 50% i el 60% de les jornades laborals perdudes a Europa estan vinculades a l'estrès, segons l'Observatori Europeu de Riscos. En l'informe, aquest trastorn afectava el 22% dels assalariats de la Unió Europea el 2005, any en què es va convertir en el segon problema de salut més habitual en el treball.

Els riscos psicosocials constitueixen avui un dels problemes més importants, tant pel nombre de treballadors afectats, com per la diversitat de sectors i empreses en què es manifesten. Paradoxalment, des del punt de vista preventiu romanen invisibles i sense invertir. Ja que no s'evaluen ni es reconeixen, no es prevenen, i la situació s'agreuja perquè als

problemes descrits s'afegeixen noves realitats laborals en forma d'assetjament i violència en el treball. En commemorar el 28 d'abril, UGT i CCOO volem posar de manifest l'inacceptable d'aquesta situació i requerim a empresaris, administracions públiques, mútues i serveis de prevenció que emprenguin aquesta problemàtica de manera immediata i rigorosa.

Per això, en ocasió del 28 d'abril CCOO i UGT ens proposam:

- Continuar treballant per aconseguir que el descens dels accidents de treball sigui una via sense retorn fins a assolir l'objectiu de zero morts per accident.
- Denunciar qualsevol pràctica que eviti l'aparició, la declaració i el reconeixement de les Malalties Professionals i lluitar contra les causes que les provoquen.
- Reivindicar la necessitat urgent d'avaluar i prevenir els riscos psicosocials atacant les causes estructurals o organitzatives que els motiven i que tant de patiment causen als treballadors i les treballadores.
- Reformar les mútues per fer-les més eficaces i sensibles en l'atenció a la salut i la seguretat dels treballadors i les treballadores.

El fortí de Sant Ferran

«El Fortín de San Fernando el día siguiente de la explosión el 25 de noviembre de 1895. Estaban trabajando casi un centenar de personas, la mayoría mujeres y niños, en la descarga de cartuchos de desecho, cuando un poco antes de las dos ocurrió una terrible explosión que causó 73 muertos y 20 heridos graves de los cuales poquísimos se salvaron. En la calle de Cecilio Metelo hay una lápida que recuerda la catástrofe y señala el emplazamiento del polvorín». La imatge i el text pertanyen a D. Joan Muntaner Bujosa, cronista de la ciutat i regne de Mallorca durant les dècades dels anys 50 i 60 del segle XX. Actualment forma part de l'arxiu fotogràfic del cronista de la Ciutat (Ajuntament de Palma).

1r de maig normalitzat

TONI BAOS
SECR. COMUNICACIÓ I
CULTURA

Definició de normalització lingüística: *Procés sociocultural a través del qual una llengua no cultivada, o un parlar, s'adapta a una regulació ortogràfica, lèxica i gramatical (normativització o estandardització) i, al mateix temps, accedeix a àmbits d'ús lingüístic fins aleshores reservats a una altra llengua o varietat d'aquella.*

O sigui: fer ús del català d'una forma «normal» com ara intentam fer. Fins aquí tot «normal», si no fos

perquè uns savis molt savis (sociòlegs) diuen que això no és **normal**. Que el bilingüisme (així denominen la convivència **normalitzada** de dos llengües) només és una passa cap a la futura **normalització** d'una sola d'elles. Quina?...

El «**normal**» seria que fos la primera (el català) ja que és la llengua d'origen (amb el permís de les seves antecessores ja «mortes» com el fenici, el llatí, el grec i l'àrab antics...) i la que ha patit una persecució històrica que ja es considera «prova superada». Em referesc a la dictadura. La més recent, la de Franco, és clar. Un senyor que pensava que allò que

és «**normal**» és que tothom xerri una sola llengua per entendre'ns tots i «unificar criteris». Lògic. El problema és que havia de ser la seva. Vatua el món!

Menys mal que ara ens envolta una altra «**normalitat**», no? Ara tots pensam que la pluralitat realment és el que ens enriqueix, ens fa més tolerants, més comprensius, solidaris, bones persones, moderns, feliços... Ara tots pensam que allò que és «**normal**» és que cadascú sigui lliure per expressar-se. Jo, almanco, ho pens així.

El que no em pareix tan «**normal**» és que els «savis» saben que això que fem amb el regnant bilin-

güisme és d'equilibristes. Mentre el món polític (actual), socio-cultural i educatiu i els seus mitjans de comunicació s'expressen en català, el món empresarial i els seus mitjans ho fan en castellà, salvant benaventuroses excepcions. Resumint: l'euro xerra castellà i, per tant, majoritàriament el món laboral també.

Idò, si a això li afegim que vivim dins unes illes molt «visitades» i que saber les llengües de qui «ens visiten» és allò més «**normal**» per fer negoci... Si afegim que la multiculturalitat té un sobre cost molt important no només en inversions i recursos sinó també a nivell individual, ja que per mantenir el bilingüisme tot ciutadà ha de conèixer tots dos idio-

mes i moltes vegades és el nostre vilipendiat sistema educatiu qui ha d'assolir aquest handicap social... Haurem de pensar i/o saber que si no existeix una **normal** política de **normalització** és perquè no interessa, però mentrestant que ho sembli. El contrari seria evidenciar la realitat.

Us pareixerà ara d'allò més **normal** que certes autonomies demanin una revisió de les seves despeses vers els seus ingressos a l'Estat. Demanar això, avui, és fer política de normalització.

El «**normal**», però, **normalment** no es converteix en **norma** fins que no apareix allò que el **normalitza**, el temps i la necessitat de fer-ho. PD. Acabarem tots xerrant com als «sms»? Vtuadei!

SECRETARIES

30 anys caminant junts

JOSÉ ROJAS
SECR. AFILIACIÓ I SERVEIS

Aquest any, amb motiu del 1r de maig i en el transcurs del sopar de camaraderia, ja tradicional en aquesta data, instaurarem un acte que repetirem cada any, i és l'entrega d'una insígnia commemorativa a tots aquells companys que tenen una antiguitat de més de 30 anys com afiliats a Comissions Obreres.

Aquest any lliurarem la insígnia als companys que consten als arxius de la UAR amb data d'afiliació corresponent als anys 1976 i 1977. Són 122 a Mallorca, 14 a Eivissa i 10 a Menorca.

L'any que ve correspondrà als afiliats que es varen unir a la nostra organització els anys 1978 i 1979. Quan miram cap endarrere recordam els companys de la mina «La Camocha», que el 1958 crearen la primera Comissió Obrera, o els que varen participar en els moviments vaguístics de la mineria a Catalunya, Euskadi i Madrid, que varen ser l'inici de la creació

generalitzada de Comissions Obreres a les empreses, devers 1962 -1963; en aquest últim any, es creà la primera Comissió Obrera de caràcter provincial a Biscaia, els membres de la qual foren molt aviat detinguts i processats. El 1967 les Comissions Obreres són declarades il·legals.

Els anys van anar passant i el moviment obrer va anar reforçant-se lluitant per condicions més dignes de vida i per l'anhelada llibertat. Varen ser moments molt durs, amb detencions massives, assassinats, acomiadaments, estats d'excepció, etc. Tot això no va poder evitar les mobilitzacions massives de Madrid (1967), Granada (1970), la vaga de SEAT (1971), les vagues generals a Vigo i El Ferrol de l'any 1972 (el mateix any de les detencions dels protagonistes del «Procés 1001»), la vaga general a Pamplona (1973) i al Baix Llobregat (Barcelona) un any després... per citar-ne només algunes.

El 1976 es produeix un fort moviment vaguístic i al juliol té lloc

l'Assemblea General de CCOO a Barcelona, on s'elegeix a Marcelino Camacho com a secretari general de l'acabada de crear Confederació Sindical de CCOO (un any després de la mort del dictador). Aquest esdeveniment històric va suposar la transformació d'un moviment sociopolític en un sindicat. El 27 de setembre de 1976 es va iniciar l'afiliació. Però vàrem haver d'esperar un any més perquè ens legalitzassin.

Avui dia ens sembla tan llunyà que haguéssim de lluitar amb tant d'afany per arrencar a la dictadura els drets de reunió, expressió, associació i vaga. Estam ja tan acostumats al seu gaudi que de vegades ens relaxam en el seu exercici. Actualment la realitat sociopolítica és diferent de la de fa 30 anys, però no ens enganyem, la lluita continua amb altres reivindicacions i per la consecució d'altres drets; les amenaces que sotgen als més febles segueixen aquí, en un context planetari.

En fi, companys/es, és per tot això que val la pena compartir una

bona taula amb tots, els de llavors i els d'ara, que van fer i fan possible que la nostra volguda organització tingui un passat i un

futur de plenitud en la seva trajectòria, i que junts siguem capaços de continuar posant el nostre gra de sorra per un món més just.

CONCERT
A partir de les 20.00 h
al Parc de la Mar
KOMPOST
WONDERBRASS
ROCK & PRESS
a més...
a les 11.30h manifestació amb sortida a la plaça d'Espanya.
Després tots al Parc de la Mar: paella per a tothom, festa infantil amb el grup Trencaclosques, tornejos d'escacs i de petanca, actuacions musicals de: Revetllers d'Inca i Havaneres Sotavent, amb cremat de rom...

1r de MAIG
CCOO

PROGRAMA D'ACTES amb motiu del 1r de MAIG a les ILLES

Mallorca

22 d'abril a les 10.00 h:

Assemblea de delegats al Teatre Sindical de Palma (c/ Francesc de Borja Moll, 3)

25 d'abril a les 21.00 h:

Sopar al "Molí des Comte" d'Establiments (cal tiquet)
Homenatge "30 anys afiliats a CCOO"

28 d'abril

"Dia internacional de la seguretat i salut en el treball" a les 11.30 h:
Acte reivindicatiu i instal·lació de placa commemorativa al carrer Cecili Metel de Palma (davant d'Hisenda)

1r de maig a les 11.30 h:

MANIFESTACIÓ

Partim de la plaça d'Espanya i després tots al Parc de la Mar: paella per a tothom, festa infantil amb "Trencaclosques", tornejos d'escacs i de petanca, actuacions musicals de "Revetllers d'Inca" i "Havaneres Sotavent", amb cremat de rom i més...

i després, a les 20.00 h festa concert amb els grups Kompost, Wonderbrass i Rock&Press

Eivissa

1r de maig

MANIFESTACIÓ

Sortida del c/ Navarra a les 11.00 h i recorregut fins al passeig de Vara de Rey, on tindran lloc les intervencions dels secretaris generals i es farà un aperitiu

A les 14.00 h:

Dinar (només afiliats) al restaurant «La Terraza», c/ Les Alzines, 8 (Platja d'en Bossa)

Homenatge als afiliats des de fa 30 anys

Menorca

1r de maig a les 12.00 h:

Concentració conjunta de CCOO-UGT a la plaça Miranda de Maó, lectura del manifest i parlaments dels secretaris generals

14.00 h: Paella popular al càmping de SONBOU

1r de MAIG

30 anys ininterromputs de manifestacions

KATIANA VICENS GUILLEN
SECR. D'ORGANITZACIÓ I
FORMACIÓ SINDICAL

Llarga és la història sobre l'origen del 1r de Maig, establert l'any 1889 com una jornada de lluita lligada a la reivindicació de la limitació de la jornada laboral, i amb la consideració de dia festiu en molts casos tardana, com a Espanya, on el Govern provisional de la República el declarà dia festiu el 22 d'abril de 1931 i fou suprimit, posteriorment, pel Govern franquista de l'Estat el 12 d'abril de 1937, atès el seu "marcado carácter marxista". Després, l'any 1955 el papa Pius XII proclamà el Primer de Maig festa religiosa (Sant Josep Obrero) impregnant d'aquesta naturalesa els actes que s'hi organitzaren. Finalment, l'any 1957 el Primer de Maig fou novament declarat festa laboral, però sens dubte l'aliança entre els poders polític, militar i religiós la convertiren en el Primer de Maig oficial del Govern franquista: "Gran tarde de toros", "Premios de Natalidad", actes d'afirmació catolicosocial, misses, conferències i actes organitzats per la Delegació Provincial de Sin-

dicats... Ens arrabassaren també el 1r de Maig, com tantes altres coses.

En els darrers anys de la dictadura franquista, era palesa l'agonia del règim i ja feia al-

guns anys que es celebrava clandestinament el Primer de Maig a diferents indrets de l'illa, amb l'innegable protagonisme de l'embrió de CCOO: l'any 1967 a na Burguesa, el 1968 a la Vileta, el 1970 a Establiments, etc. Aquests anys de relativa tolerància culminaren amb la legalització de les organitzacions sindicals el 22 d'abril de 1977 i amb la convocatòria ininterrompuda, per part de CCOO, de manifestacions. Aquella primera manifestació autoritzada que l'any 1978 recorregué el centre de Palma, reuní, segons la premsa diària, unes 5.000 persones. L'itinerari fou gairebé el mateix que es ve mantenint a l'actualitat, amb l'única diferència que llavors la manifestació finalitzava a la plaça Major. L'any següent el nombre de participants, segon la premsa, augmentava fins als 8.000 i al

llarg dels anys 80, les xifres publicades oscil·len entre els 2.000 i els 3.500 participants. Fins i tot en aquells anys (83-88) en què les manifestacions no foren unitàries amb la UGT, i CCOO convocà les manifestacions en solitari o amb altres organitzacions. Malauradament, durant els anys noranta del segle xx i en la dècada actual les xifres de participació continuen a la baixa; i malgrat això, des de CCOO no perdem la il·lusió per, any rere any, sortir al carrer i reivindicar el que és nostre, dels treballadors: el 1r de Maig.

He d'agrair a n' Antoni Nadal el seu treball d'investigació sobre el 1r de Maig a Mallorca (1890-1989), publicat als Quaderns *Cultura fi de segle* i editat per l'Ajuntament de Palma, gràcies al qual he pogut escriure aquestes línies i aprendre molt d'una part de la història que la meua edat no m'ha permès viure.

ATLANTIS
assegurances

el servei assegurador
de

l'assegurança d'auto

a la teva mida

8

opcions
combinables

per a assegurar
el teu vehicle

Servei d'Atenció Telefònica
a l'afiliat/ada

901 500 400

www.atlantis-seguros.es
enlinea@atlantis-seguros.es

Assemblea general de delegats as Mercadal

Es presentaren les propostes del sindicat per enguany i els documents aprovats per la Comissió Executiva de Menorca

UNITAT
COMISSIÓ OBRERA
MENORCA

Dia 7 d'abril del 2008 la Comissió Obrera de Menorca (COM) va celebrar as Mercadal una assemblea general de delegats, amb una alta participació si tenim en compte que a Menorca els delegats d'Hoteleria no s'incorporen fins al 1r de maig i, per tant, molts d'ells no eren a l'illa. El fet és que 100 delegats participaren a l'assemblea, una mostra de la capacitat de mobilització de CCOO de Menorca i de l'interès dels delegats per conèixer les propostes sindicals. Aquesta assemblea tenia com objectiu -després del gruix de les eleccions sindicals celebrades durant el 2007 on s'han produït moltes renovacions- cercar un espai de trobada entre els delegats i la direcció del sindicat, per tenir un major coneixement del funcionament intern, de les propostes sindicals a l'àmbit institucional i, sobretot, aprofitar l'acte per fer una crida als delegats a mobilitzar-se en vista al 1r de MAIG.

Va iniciar l'acte el secretari d'organització, Patricio Serra, que després de dirigir-se als assistents en nom de la CE de la COM, va donar la paraula al batle des Mer-

cadal, present a la sala multifuncional per donar la benvinguda als delegats de CCOO. Seguidament es va fer una exposició dels serveis que el sindicat té per als delegats i afiliats (gabinet jurídic, CITE, gabinet de prevenció de riscos laborals, formació per a delegats, assegurances, programa "ccooneix la formació", etc.) així com dels horaris d'atenció d'aquests serveis i altres qüestions d'interès.

Serveis per als Delegats

A l'assemblea, i a càrrec del secretari general, Ramon Carreras, es varen presentar les propostes del sindicat per enguany (negociació col·lectiva a hoteleria i metall, avançar en les eleccions sindicals, formar els delegats, defensa dels serveis públics davant la possible externalització per part de les administracions locals, etc.) i també els documents aprovats per la CE de la COM. Un, del passat 10 de setembre, titulat "Proposta sindical per un model de creixement sostenible i socialment just per a Menorca", lliurat en una reunió entre la CE de la COM i la presidenta del Consell Insular de Menorca, Joana Barceló, després de les passades eleccions locals i autonòmiques;

aquest document és l'aportació que CCOO de Menorca fa al Consell Insular davant la nova legislatura encetada en el 2007 a nivell insular.

Després d'aquesta exposició també es va presentar la "Proposta sindical per a un pla industrial per a Menorca", document aprovat per la CE de Menorca el passat 19 d'octubre i que ha estat entregat a la consellera d'Indústria així com a organitzacions socials i polítiques de Menorca; amb aquesta iniciativa, una aposta estratègica per mantenir un model de creixement diferenciat i de qualitat, CCOO pretén aconseguir un compromís de les administracions i el conjunt de la societat per defensar el sector industrial de l'illa.

Durant l'assemblea, diversos delegats demanaren la paraula per intervenir. Per acabar, es varen presentar les activitats programades per CCOO de Menorca amb motiu del 1r de Maig.

Després de 3 anys, es farà una concentració conjunta amb la UGT, a les 11.30 h a la plaça Miranda de Maó, i en acabar els afiliats del sindicat compartiran una paella al càmping de Son Bou, en una festa que ja s'ha consolidat amb la participació del voltant de 300 persones.

PER DECIDIR, PARTICIPA!

Al llarg dels propers dotze mesos es celebraran els congressos de totes i cadascuna de les estructures que conformen les Comissions Obreres, tant a nivell estatal com a la nostra comunitat autònoma

KATIANA VICENS GUILLEN
SECR. D'ORGANITZACIÓ

Al llarg dels propers dotze mesos es celebraran els congressos de totes i cadascuna de les estructures que conformen les Comissions Obreres, tant a nivell estatal com a la nostra comunitat autònoma. Aquesta coincidència temporal dels congressos de totes les estructures forma part del "nou model de congressos" que s'ha plantejat com a objectius reduir el temps en el desenvolupament dels congressos i fer-los alhora més participatius.

Aquest és un moment de gran importància al nostre Sindicat, en què tots els homes i les dones que formam part del primer sindicat d'aquest país feim balanç del nostre treball col·lectiu i

les nostres futures actuacions. Uns congressos en què decidim l'estratègia general de la nostra organització, a més d'acordar el programa d'acció per desenvolupar en els pròxims quatre anys.

Tots participam, mitjançant aquest procés, en la decisió de quines persones són les més adequades per representar-nos als òrgans de direcció i desen-

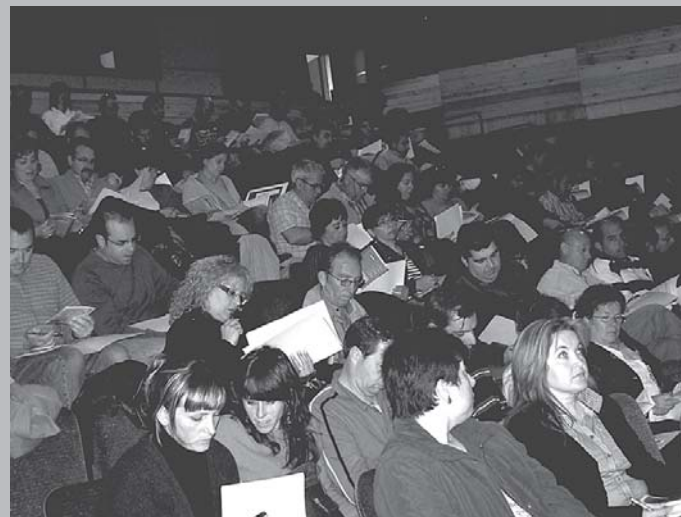

volupar el nostre programa d'acció. Així, es trien les delegacions que assistiran als diferents congressos en què s'aprovaran les ponències d'acció, els estatuts i s'elegiran els corresponents se-

«Aquests és un moment de gran importància al nostre Sindicat, per fer balanç i determinar futures actuacions»

cretaris o secretàries generals, les comissions executives, la composició dels consells de cada organització, etc... Per això, et convid a què participis activament a les

assemblees i congressos que corresponen a la teva federació i comarca o illa, on triareu les persones que considerau més idònies perquè us representin en les diferents assemblees i congressos.

Aspecte de l'assemblea de delegats menorquins del passat abril.

SECRETARIES

Manifest amb motiu del Dia Internacional de la Dona

Igualtat real ara

En aquest 8 de març de 2008, any en què se celebra el centenari del Dia Internacional de la Dona, la Comissió Executiva Confederal de Comissions Obreres de les Illes Balears vol reiterar i reforçar el seu compromís i responsabilitat amb l'avanç de les polítiques d'igualtat. Així mateix fa una crida als partits polítics perquè promoguin accions per fer efectiva la igualtat real de dones i homes en els diferents àmbits de la vida social, laboral, política i econòmica.

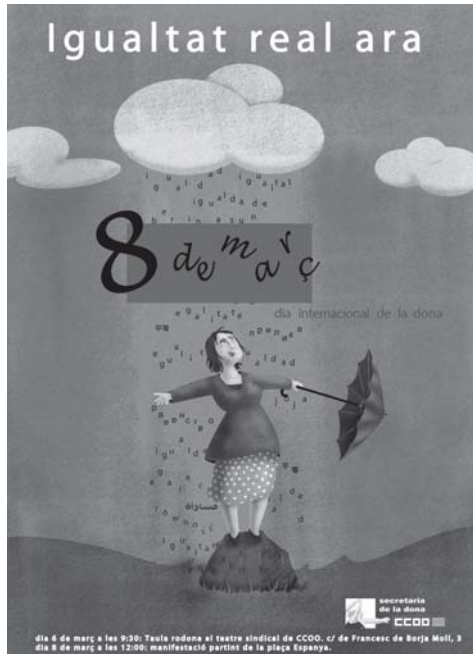
Són necessàries accions concretes per abordar la persistent desigualtat laboral entre dones i homes i de discriminació salarial, ja que a pesar de l'important creixement d'ocupació de les dones, el mercat laboral segueix caracteritzant-se per la segregació ocupacional que situa les dones en ocupacions i sectors amb menors requeriments de formació i qualificació i, per tant, de menor valor. Aquesta desigualtat es veu acrescudada en els grups de dones especialment vulnerables: les més joves, les majors, amb discapacitat o immigrants.

Per això, Comissions Obreres valora positivament la Llei orgànica per a la igualtat efectiva de dones i homes, que ha suposat la incorporació d'importantes propostes sindicals per a actuar de manera efectiva en l'àmbit laboral. Una Llei que presta especial atenció a la prevenció i l'eliminació de conductes discriminatòries en l'àmbit específic dels sectors i de les empreses, mitjançant l'adopció d'estratègies a favor de la igualtat, contemplant el "deure de negociar" mesures i plans d'igualtat en el marc de la negociació col·lectiva.

Així mateix la Llei contempla l'adopció de mesures concretes en els àmbits públic i privat, amb l'objectiu de visualitzar la desigualtat i actuar contra la discriminació directa i indirecta.

Afavorir la coresponsabilitat familiar entre dones i homes, prevenir l'assetjament sexual i l'empaitament per raó de sexe i la protecció a les víctimes del mateix. També ha millorat la protecció en matèria de seguretat social per maternitat, per reducció de jornada o per conciliació, i contempla el dret, tantes vegades reivindicat per CCOO, de permís per paternitat i el risc per embaràs, i durant la lactància és reconegut com a contingència professional.

Altres qüestions que incorpora la

Llei són el principi d'igualtat en la política de salut, l'eliminació del sexe en l'educació i en els mitjans de comunicació, i la paritat en la representació de dones i homes en l'àmbit polític i econòmic.

Si bé el desplegament i l'aplicació de la Llei d'igualtat exigeix l'esforç i la posada en comú del conjunt de les organitzacions socials, polítiques i sindicals, per a CCOO suposa un repte important perquè ve a reforçar els objectius, criteris i continguts d'igualtat de gènere contemplats en el Pla d'Acció del sindicat. Avui podem dir que el nostre compromís amb la igualtat continua sumant resultats positius, com són els acords que s'estan aconseguint en els convenis col·lectius de sectors i empreses quant a mesures i plans d'igualtat. Així com la incorporació dels continguts que en matèria de negociació col·lectiva contempla la Llei d'igualtat, a l'ANC 2008 acordat per les organitzacions confederals patronals i sindicals.

L'Acord per a la millora del creixement i de l'ocupació signat el 2006 pel Govern i les organitzacions empresarials i sindicals està permetent un major creixement de l'ocupació femenina de caràcter indefinit i una reducció de la contractació temporal, millorant en termes globals el panorama laboral de les dones al nostre país, però encara lluny d'aconseguir les taxes mitjanes d'ocupació femenina de la UE. En l'àmbit de la participació i representació sindical de les dones, hem de felicitar-nos pels resultats del procés d'eleccions sindicals, fent efectiva l'aposta del nostre sindicat per aconseguir una major

incorporació de les dones, tant en l'afiliació com en la representació, que es plasmarà en una presència activa tant en les Seccions Sindicals com en els Comitès d'Empresa.

Aquest increment de dones sindicalistes reforçarà el compromís de les polítiques d'igualtat de Comissions Obreres com a sindicat de dones i homes, de manera que la paritat en els òrgans de direcció i en la presa de decisions sigui un objectiu realista.

En el panorama social ens continuam enfrontant a la xacra de la violència contra les dones, amb un continu creixement d'assassinats de dones, la qual cosa evidencia les dificultats en l'aplicació de les distintes mesures recollides en la Llei integral contra la violència de gènere. En el seu informe anual, l'Observatori Estatal de Violència sobre la Dona mostra importants resultats sobre les actuacions realitzades, però insuficients. Això necessita una major eficàcia i desenvolupament de les accions legals contra la violència, de manera que garanteixi millor la seguretat de les dones.

Una altra qüestió d'alarma social és la que s'ha produït per les actuacions policials dutes a terme en clíniques acreditades per a la interrupció voluntària de l'embaràs i els atacs de grups ultradretans a professionals i dones que exerceixen el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs en el marc de la legalitat vigent. Aquestes actuacions suposen la vulneració dels drets sexuals i reproductius previstos en la Llei de despenalització de l'avortament. Una Llei que és denunciada pel moviment de dones, per professionals de la sanitat i de l'àmbit jurídic i per CCOO, per la manca de seguretat jurídica d'aquesta, per protegir el dret de les dones a avortar i al personal sanitari a exercir la seva activitat. És per això que ens sumam a la petició de reforma d'aquesta, de manera que garanteixi i empari el dret a l'avortament, que es presti aquest servei des de la sanitat pública, l'accés real als mitjans d'anticoncepció i a una educació sexual i reproductiva eficaç.

En pie

CLAUDIO BONILLA
FED. PENSIONISTAS,
JUBILADOS Y MINUSVÁLIDOS

Tenemos que seguir participando en los actos que se celebran en nuestra Comunidad el 1º de Mayo. Hay muchos temas por reivindicar, como por ejemplo la persistente discriminación salarial de las trabajadoras aunque ejerzan las mismas tareas que sus compañeros, o la ley que pretende aumentar la edad a los 70 años para la jubilación, aunque sea en estos momentos voluntaria. En cuanto a la juventud, tienen contratos basura y no llegan a ser ni mileuristas; además, no se pueden independizar ya que los precios de los alquileres son muy elevados, y no podemos de conseguir un piso en propiedad. En vez de pretender sacar adelante el aumento de la edad de jubilación, el gobier-

no debería sacar, por ley, que ante una jubilación de un trabajador, a los 65 años, ese puesto, y con las mismas condiciones, sea ocupado por un joven y así tener unas mejores perspectivas de futuro y, además, asegurar y mantener el Sistema de Pensiones y Servicios Sociales que se ha conseguido con la lucha obrera.

Los Pensionistas, Jubilados/as y Minusválidos/as tenemos que apoyar estas reivindicaciones. Por una parte, está la Ley de dependencia, conseguida con el apoyo de la Confederación Estatal de CCOO y a través, en la anterior legislatura, del grupo parlamentario de Izquierda Unida (IU). Otro tema que nos interesa es el bienestar social de los pensionistas, jubilados/as y minusválidos/as. El último informe del Centre

de Recerca Econòmica (CRE) saca a relucir que en las Islas uno de cada cuatro mayores vive solo, es decir, el 23% de las personas mayores de 65 años; y más preocupante es en las mujeres, ya que de un total de aproximadamente 32.000 personas que viven solas, un 35% (23.000) son mujeres. Asimismo, un 80% de las viviendas de los pensionistas que viven solos no reúnen las condiciones mínimas de calefacción, gas o agua caliente.

Otro frente de reivindicación y lucha es la precariedad laboral de las personas que cuidan a nuestros mayores, inmigrantes latinoamericanos en su mayoría, con sueldos de 700, 800 o 900 Euros al mes y con un día libre a la semana.

Por otro lado, las pensiones en las Islas Baleares están por debajo de la media del Estado, y si a esto añadimos la carestía de la vida en los productos básicos, comprenderemos las dificultades de nuestros mayores para llegar a fin de mes.

Más preocupante es el caso de las viudas. Debemos reivindicar que estas compañeras tengan una pensión, como mínimo, equipara-

da al salario mínimo interprofesional.

También hay que insistir en una asistencia sanitaria universal y en condiciones, que no hay que dejar que se vaya privati-

zando, y más plazas en residencias públicas y más centros de día. En cuanto al maltrato de género, pedimos que se cumpla la ley a rajatabla. Lamentamos y salimos a la calle cuando hay asesinatos por parte de ETA, pero ¿acaso no es terrorismo que desde el año 1999 hasta lo que llevamos del 2008, hayan sido asesinadas cerca de 700 mujeres? Aquí nos debemos implicar todos denunciando estos hechos y colaborando con las diferentes organizaciones, asociaciones y administraciones para erradicar esta lacra de la sociedad. El Estado ha puesto a disposición juzgados, policías, médicos y el tel. 016 para denunciar y hacer cumplir la ley. Debemos aprovecharlo. Compañeros/as, debemos estar en pie y al frente de todas estas reivindicaciones.

«Un 80% de las viviendas de los pensionistas que viven solos no reúnen las condiciones mínimas»

Cooperación con Colombia

Dos proyectos sobre cultivo orgánico impulsados por Pau i Solidaritat de CCOO Illes Balears en Santander (Colombia) y apoyados desde el Govern a través de la Agencia de Cooperación de las Islas Baleares progresan a buena marcha

GABRIEL BARDI
COOPERANTE
DE PAU I SOLIDARITAT

Durante la segunda quincena del pasado mes de marzo, en apoyo a las actividades que desarrolla Pau i Solidaritat Illes en el ámbito de la cooperación internacional, participé como cooperante en las zonas de trabajo del Departamento de Santander (Colombia) en el marco de dos proyectos que se están ejecutando: "Implementación de una escuela técnica agroecológica para campesinos empobrecidos" y "Propuestas educativas en ecoturismo y bioconstrucción para mejorar la calidad de vida de la población campesina empobrecida".

Mi participación como cooperante internacional contó con el apoyo de las direcciones generales de Emergencias (DGE), Función Pública y Cooperación del Govern de les Illes Balears, que permitieron mi desplazamiento como funcionario de la DGE, mediante una comisión de servicios. Las actividades se desarrollaron en dos fases. La primera semana estuvo dedicada a tareas de apoyo, control, seguimiento y evaluación del proyecto de Escuela Técnica Agroecológica. Se recorrieron varias veredas en las que los agricultores han recibido la formación técnica en producción orgánica. La segunda semana se dedicó a reforzar los contactos y concretar la implementación del proyecto de ecoturismo y bioconstrucción. Como resultado de esta experiencia he podido comprobar el alto

nivel de participación, implicación, entusiasmo y energía de todos los actores que forman parte de los dos proyectos impulsados por Pau i Solidaritat en Santander. Particularmente en el proyecto de Escuela Técnica Agroecológica, mediante el cual además de la generalización de las técnicas de cultivo orgánico, diversificación de la producción, lombricultura, producción de microelementos, fertilizantes líquidos y sólidos, abonos foliares y repelentes naturales de las plagas, los agricultores han promovido una asociación para comercializar mejor los productos orgánicos obtenidos. Los cultivos más importantes son la mora, el tomate árbol, el aguacate, la papaya, la guayaba, el lulo, el maíz, el café, el cacao, hortalizas, plantas aromáticas y almácigas semilleras para la producción de *plantines*. El proyecto de Ecoturismo y Bioconstrucción está arrancando sus primeros pasos, y aún es pronto para evaluar resultados. Pero el entusiasmo se capta inmediatamente en todos los participantes implicados en la ejecución.

Fue una experiencia muy positiva que ha servido para comprobar una vez más la rentabilidad (social, económica y ambiental) de estas acciones de cooperación internacional impulsadas en este caso por Pau i Solidaritat con las ONG locales, como la Corporación para la Investigación y el Desarrollo de la Democracia en Colombia (CIDEMOS), y apoyadas desde el Govern de les Illes Balears a través de la Agencia de Cooperación de las Islas Baleares.

Las experiencias compartidas con los agricultores, con los gestores de las ONG locales, con los entusiastas docentes de la Universidad de San Gil (UNISANGIL), con la gente de la asociación IDEAR, de la Iglesia católica, con las administraciones locales, pequeños emprendedores y con los externos a la organización, fueron tan variadas y enriquecedoras que se podría escribir un libro entero más que un artículo.

Las jornadas allí empiezan muy pronto. Antes de las 5 de la madrugada uno ya se pone en marcha, a prepararse porque a las 6 lo recoge la "camioneta" para ir al campo. Miguel Gallego, el conductor, es puntualísimo y nadie le hace esperar. Luego se añaden al grupo Yurani, Leoncio, Gloria, José Alfredo u otros técnicos, según la actividad de que se trate. Después de recorrer carreteras, caminos de tierra, pistas imposibles, cornisas de Coroico y rampas de vértigo durante una o dos horas, llegamos al punto donde empieza el recorrido a pie por las veredas.

Entonces, escondidas entre los pliegues de esas montañas y valles fértiles, empiezan a surgir las modestas casitas de los agricultores. Y ellos salen y con orgullo disimulado nos enseñan los resultados obtenidos en los cultivos después de haber incorporado las técnicas que aprendieron en la Escuela Técnica Agroeco-

lógica, del proyecto de Pau i Solidaritat en el que "ponen plata los españoles".

Joaquín, Hermes, María Eugenia, Ofelmina, Gustavo, Simón García, Olga, Ramón Marín, Orfelina, Ramón Mendoza... nos reciben siempre con una sonrisa de esas inexplicables para nosotros, acostumbrados a las maneras del primer mundo. Una sonrisa y un plato de comida, una sopa con huevos, una arepa, jugos, chocolate, tinto (infusión de café negro). Y la charla surge espontánea y agradecida como si nos conociéramos de toda la vida. ¡Qué distinto todo! ¡Qué fascinante y sorprendente! ¡Cuánto para aprender, mientras nos muestran sus progresos en el cultivo orgánico! Ellos soportan a diario condiciones de trabajo desfavorables.

Alejados de los centros urbanos, con servicios bajo mínimos y transportes de tracción a sangre. Los niños caminan largos trechos para llegar a la escuela. Y uno intenta imaginarse la peripecia de tener que llegar al médico cuando alguno de ellos enferma. Y a pesar de todo, esa gente tiene una luz interior que brilla en cada gesto y en cada cosa que hacen. Aunque he vivido más de veinte años en América Latina, estas experiencias con la gente humilde, pobre, siguen maravillándome y sorprendiéndome. Hablar de lo "colaborado" me cuesta más: la agenda cargada de citas, una maratón de reuniones, varias charlas, folletos divulgativos, ideas, contactos en Mallorca. Pero sobre esto sería más honesto por mi parte que escribieran ellos.

FEDERACIONS

Oportunitat perduda?

El Decret d'admissió per al curs 2008/09 no evitarà els guetos de l'alumnat nouvingut

RAFAEL PONS
SECR. GRAL. FED.
ENSENYAMENT

La Conselleria d'Educació va sorprendre tothom amb la publicació el mes de maig en els mitjans de comunicació dels criteris que havia adoptat en matèria d'escolarització. El seu esborrany inicial contenia mesures importants que afavorien una distribució més racional de l'alumnat nouvingut, en permetre una "impregnació" més racionalitzada d'aquest col·lectiu que suposa actualment més del 20% de l'alumnat no universitari de les nostres illes.

Fins ara, l'alumnat immigrant es distribueix de manera molt irregular i a la vegada es concentra en determinats centres. Així, les escoles del sector públic, que suposen el 65% dels alumnes totals, escolaritzen el 80% de l'alumnat nouvingut, mentre que la xarxa d'escoles concertades només escolaritzen el 20% restant d'alumnat immigrant, quan el seu pes en l'escolarització és del 35%.

Tot i això, a l'interior de cadascun d'aquests sectors també es donen situacions diferencials entre els seus centres. Així, dins l'escola pública trobarem centres amb més d'un 50% d'alumnat immigrant a territoris ben determinats: barris de Palma com ara el Polígon de Llevant, Son Gotleu i Pere Garau, Eivissa en general i pobles de la part forana mallorquina. Fins i tot es pot arribar a un 80% en alguna escola no gaire lluny del centre de la ciutat, on hi són presents més de 30 llengües distintes. Per contra, determinats centres públics no arriben al 25%. Per la seva part, també trobarem aquest efecte en la xarxa de centres concertats, tot i que de manera més marcada en un grup d'escoles que concentren un percentatge d'alumnes nouvinguts superior al 60%, com és el cas dels centres educatius situats en

el nucli antic de Ciutat, Puig de Sant Pere i la Soledat, entre altres. A l'illa d'Eivissa la polarització de la població escolar immigrant als centres públics és sagnant: els centres concertats només escolaritzen un 8% d'alumnes nouvinguts, sense arribar en cap cas al 10%.

Aquesta segregació de l'alumnat nouvingut ve dels criteris d'accés a l'escolarització adoptats pels diversos governs del Partit Popular, que varen fer-los a mida de les famílies amb cert poder adquisitiu, perquè no volien veure els seus fills mesclats amb companys i companyes d'escola que provenien de països i cultures diferents.

Fins a l'aplicació d'aquests nous criteris per part del govern del PP, moltes famílies de Palma havien fet tot el possible per aconseguir un canvi de residència o de lloc d'empadronament dels seus fills per tal d'aconseguir places escolars en centres concertats -i en menor mesura públics- on la presència de població immigrant era gairebé testimonial. La fórmula emprada per afavorir aquestes famílies va suposar el pas dels vuit districtes d'escolarització de

Palma a tres, oferint a la vegada més puntuació a les famílies que amb major antiguitat es trobaven empadronades en aquest tres grans districtes. Així, els pares i les mares d'escolars nouvinguts s'enfrontaven amb una menor puntuació que abans a l'hora d'inscriure els seus fills als centres més sol·licitats, deixant el pas lliure a les famílies més acomodades.

Les conseqüències són ben conegudes. Si fins aquell moment determinades

escoles públiques i concertades concentraven l'escolarització de població immigrant en cadascun d'aquests vuit districtes, ara aquest efecte s'ha agreujat encara més, amb la rebuda de més escolars nouvinguts i de barris cada vegada més distants d'aquests mateixos centres.

Ara, quan finalment la Conselleria, en mans del PSIB, ha volgut posar fil a l'agulla per aconseguir una millor racionalització de l'escolarització de la població esco-

lar immigrant, UM fa el seu xanxatge i aconsegueix aprofundir, encara més, en un model d'escola amb més desigualtat. La desfeita es fa palesa amb l'eliminació de les tres places que es reservaven fins a setembre per poder escolaritzar l'alumnat d'incorporació tardana i amb necessitats educatives específiques, col·lectiu

podria premiar l'antiga escolarització del pare o la mare al mateix centre educatiu.

Certament, totes aquestes qüestions tenen la seva vessant raonable, però totes juntes ofereixen una perspectiva poc afavoridora dels principis que el propi decret proclama: "el règim d'admissió de l'alumnat als centres docents

es regeix pels principis d'equitat, igualtat, integració i cohesió social" per "garantir una adequada i equilibrada

distribució dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu".

Com veiem, tot fa pensar que l'administració educativa ha treballat sempre per cercar dreceres facilitant el pas a les famílies més acomodades a l'hora de gaudir d'avantatges en el camí de l'escolarització de les seves criatures a costa d'un tractament més racional i més afavoridor de la inserció social i cultural de la població nouvinguda.

«Aquesta segregació de l'alumnat nouvingut ve dels criteris d'accés a l'escolarització adoptats pels diversos governs del Partit Popular»

composat majoritàriament per escolars immigrants. Aquesta eliminació no permetrà una distribució més racional de l'alumnat immigrant entre els centres sostinguts per fons públics. I més si afegim l'aprovació, en el decret d'admissió, de puntuació per antiguitat del domicili familiar dins la zona, pare o mare que treballa al centre escolar, germans, i un punt per "altres circumstàncies rellevants apreciades justificadament per l'òrgan competent del centre" on es

Fet escandalós a Eivissa

Conclusions de l'estudi de la FE-CCOO d'Eivissa i Formentera sobre escolarització i distribució de l'alumnat a les Pitiüses

ANTONI CIREROL
FED. ENSENYAMENT
EIVISSA-FORMENTERA

La Federació d'Ensenyament de CCOO d'Eivissa i Formentera ha realitzat un estudi sobre escolarització i distribució d'alumnat nouvingut a les Pitiüses, les dades del qual, lliurades per la Delegació d'Educació d'Eivissa i Formentera, dibuixen un panorama revelador sobre la realitat educativa a les Pitiüses.

Ens trobam amb el problema endèmic de la superpoblació de les aules escolars. A l'illa d'Eivissa hi ha, a hores d'ara, 128 aules amb més de 25 alumnes, el que suposa el 29'4% del total. Una situació que no afecta tan sols a Primària (31%), sinó també a Educació Secundària (26'1%).

S'ha produït un augment significatiu en relació a les dades del

curs passat. La situació més greu es produeix a Vila, on el 54'5% de les aules passen de 25 alumnes: a l'ensenyament públic amb un 42'4% de les aules sobrecarregades i a la privada concertada amb el 86'5%.

La pujada ha estat espectacular a Vila des del curs anterior: en Pública ha passat del 12'1% al 42'4% d'aules que superen la ràtio (Infantil) i del 31'4% al 42'4% (Primària). A la Concertada s'ha passat del 59'5% al 86'5%.

A Sant Antoni, més d'una tercera part de les aules dels centres escolars passen també de 25 alumnes.

S'ha de dir que l'excés d'alumnes per aula té una diferent significació en ambdues xarxes. La gran quantitat d'alumnes a la xarxa privada concertada és un fet induït d'alguna manera pel mateix centre. Igualment, omplir des d'Infantil les classes tanca les portes a l'acollida d'alumnat nouvingut,

de manera que funciona com a filtre selectiu. Tot el contrari de l'ensenyament públic, que compleix una funció nivelladora de les desigualtats culturals de base dels alumnes.

A més de l'efecte negatiu que sobre la qualitat del sistema suposa l'excés de ràtio, s'ha d'afegir el fet dels "desdoblaments", un recurs que "es menja" espais necessaris per als centres (el 50% dels col·legis públics d'Eivissa ha hagut de recórrer a aquest sistema de trobar espais), així com el funcionament d'aules prefabricades.

Pel que fa a la composició de l'alumnat pitiús, més d'una cinquena part (el 20'39%) procedeix de la immigració no peninsular. L'ensenyament públic acull la immensa majoria d'aquests alumnes, el 22'03% (els municipis de Sant Antoni, Formentera i Vila, sobretot), mentre que la privada concertada tan sols recull el

8'15%. O sigui, en la recepció d'alumnat immigrant l'escola pública quasi triplica a la privada concertada.

La diferència és ja fora mida si consideram la globalitat de la població escolar immigrant: l'escola pública n'escolaritza el 95'28% i la privada concertada el 4'72%.

Aquest és un fet escandalós, ja que ambdues xarxes es sufraguen amb sous públics i tenen l'obligació d'escolaritzar en igualtat de condicions. El Govern balear i la Conselleria d'Educació han de posar fi a aquesta situació d'incompliment de la legislació.

En aquest sentit, CCOO reclama la creació de comissions d'escolarització que apliquin mesures estrictes en el repartiment igualitari dels alumnes immigrants i dels alumnes amb necessitats educatives especials entre els centres públics i els privats concertats, perquè ambdues xarxes estan sostingudes amb fons públics i pertanyen, per tant, al mateix sistema educatiu públic.

CCOO aconseguí els seus objectius

CCOO aconseguix un dels millors acords d'Espanya per als professionals en formació del sector sanitari, tant en les retribucions com en les condicions laborals, deixant a les Illes Balears com una de les primeres en el rànquing de les comunitats autònomes.

MANEL GARCÍA BENEYTO
SECR. GRAL. FED. SANITAT
I SERVEIS SOCIO-SANITARIS

Entre els acords aconseguits per CCOO, destaca l'adequació de la jornada laboral a 1.526 hores; assegurar el descans després d'una guàrdia així com el descans obligatori setmanal; millores en permisos, llicències i vacances, acció social, millora de la prestació d'IT; reconeixement de l'antiguitat a l'efecte de triennis i carrera professional; inclusió expressa en l'assegurança de responsabilitat civil; ampliació dels drets de la dona resident embarassada en l'últim trimestre de l'embaràs; i facilitar la incorporació laboral del personal en formació, entre altres.

CCOO continua treballant perquè qualsevol millora que s'aconsegueixi en l'àmbit d'altres negociacions sigui traslladada al present acord, com per exemple el valor superior de l'hora de guàrdia en festiu i en assenyalats dies nadalencs. Els increments de complements per les guàrdies van des d'un 5,5% per arribar als 11,50 Euros/hora en el cas dels llicenciats de primer any en formació, fins a un increment del 38,77% en el cas dels llicenciats en el quart i cinquè any de formació. Per als diplomats en formació, els incre-

ments aconseguits per CCOO són d'un 2,7% per als professionals en el seu primer any, fins a l'11,68% per als de segon any de formació.

En definitiva, hem millorat sense cap dubte la pírrica proposta de la CESM per a aquest col·lectiu, que es limita a dues pàgines. A CCOO ens preguntam: una vegada cremat el col·lectiu MIR, quin serà el següent pas, la vaga indefinida? Fins a quan estaran abusant de la paciència de la ciutadania balear?

Fugida cap endavant

En la cerimònia de la confusió en què alguns dirigents de la CESM han embarcat part del col·lectiu de facultatius, cabria preguntar-se si han estat tingudes en compte una sèrie de qüestions fonamentals: S'han valorat les conse-

qüències que sobre una de les capes més febles de la societat, la persona malalta, tindrà? S'ha avaluat l'efecte que el descrèdit professional a què ells i no altres sotmetran al col·lectiu de facultatius, tan injuriat durant anys i que avui -no sense esforç- es veia superat? S'han plantejat una distribució més equitativa i d'acord amb l'activitat real dels facultatius, de la Massa Salarial Global existent en aquest moment aplicant la proporcionalitat entre activitat -accessibilitat i retribució? En tot cas, han tingut en compte per al seu estudi el salari real del personal facultatiu, avaluant les enormes diferències existents entre els uns i els altres i les seves causes? S'han plantejat rendibilitzar la sanitat pública, i en conseqüència millorar notablement la prestació sanitària a l'usuari, posant les infraestructures amb inversions econòmiques importants, a ple rendiment per les tardes, on sigui possible i convenient? S'han aturat a pensar quins beneficis transcendeixen als malalts de les seves reivindicacions en contraposició als perjudicats que els causaran?

És evident que és necessària una profunda reflexió que ens porti a ponderar els interessos professionals i les necessitats assistencials i preventives de la població, i per a això cal establir un preu just que satisfaci ambdós drets, però mitjançant la serenitat que necessita un seriós estudi que podria dur-nos a la conclusió que l'actual model, si no exhaustiu, bé mereix la seva adequació a les

necessitats reals, una adequació que complaui les necessitats dels uns i els altres.

Per a això potser fora convenient que alguns càrrecs de la CESM es replantegessin algunes coses, no fos que a força de vociferar i repetir una vegada i una altra l'incert, correguessin el risc de creure-s'ho. CCOO és el Sindicat més representatiu en tot l'Estat, a nivell confederal i de Federació de Sanitat. És el segon sindicat en ordre de representació a la Mesa Sectorial de Sanitat de les Illes, i si s'esqueixà la coalició majoritària, passaríem a ser la primera força amb tota probabilitat. CCOO està àmpliament representat a la Mesa General de la Funció Pública de la nostra CA. CCOO té representació en dos dels tres òrgans de representació del col·lectiu de Personal en Formació de l'IB-salut, però la CESM diu que no tenim representativitat.

Restablir la legalitat

Tot l'ordenament jurídic estableix el sistema normatiu de la negociació col·lectiva i qualsevol negociació que l'obvii (tal com es produïa en la primera quinzena de febrer) lesiona greument els drets fonamentals, no sols dels sindicats amb representativitat reconeguda, sinó també la dels treballadors. Però la CESM diu que la posició de CCOO és ridícula en requerir que es restableixi la legalitat vigent, i hauríem de creure'ls; què és això que el Parlament dicti lleis o, pitjor encara, que nos es

compleixin. Però això no ho pot pensar cap dirigent de la CESM, que segueixen escrupolosament la legalitat vigent.

No pot ser cert que alguns dirigents de la CESM mentre llancen als seus companys a la vaga, s'emparin en les seves hores sindicals per no patir la minva econòmica pel lliure exercici del dret constitucional (per qui els coneix és increïble perquè ben segur que són gent honrada).

No seria més prudent i més enaltidor que es canviàs la vaga pel sacrifici personal dels dirigents de la CESM, mitjançant tancaments o altres actes que no perjudicassin el malalt? O triomfa la teoria que els èxits corporatius han de ser conseqüència de la participació massiva en vagues, els únics perjudicats de les quals són els pacients convertits en ostatges i partícips passius de les pretensions del col·lectiu, que no ha exhaurit totes les vies de diàleg? No seria més convenient asseure's a negociar on correspon, a la mesa sectorial que, com ha demostrat CCOO, permet arribar a acords que milloren les propostes inicials de la CESM?

Ara esperam de la Conselleria de Salut que apliqui el mateix tracte a tots els col·lectius de la sanitat balear, amb vista a reconèixer, acordar i complir els acords sobre les demandes d'aquests col·lectius sense exclusió, feina en què CCOO com a sindicat de classe estarà, de grat o per força, en primera línia negociadora i als fòrums legalment establerts.

Conveni d'hoteleria

El passat 19 de febrer es va constituir formalment la mesa de negociació del Conveni d'Hoteleria entre Patronal i Sindicats

ÁNGELES SÁNCHEZ
SECRETÀRIA GENERAL
DE LA FECOHT

Amb la constitució de la mesa de negociació es dona el tret de sortida de què ha de ser el XIII Conveni Col·lectiu d'Hoteleria de Balears. Per a CCOO, és imprescindible que amb la negociació s'aconsegueixin acords que millorin substancialment les condicions laborals i salarials de tots, els treballadors i les treballadores que presten servei tant en hotels, restaurants, cafeteries, bars, sales

de festes, etc. així com en la resta d'empreses enquadrades en aquest sector.

És un moment crucial per fer valer les veus de tots i totes, i el nostre objectiu és que es dignifiquin les condicions de treball, amb garanties salarials, en matèria de jornada, conciliació de la vida laboral i familiar, salut laboral, manteniment de les plantilles amb contractació estable, etc.

Plataforma reivindicativa

Entre d'altres, les propostes que CCOO plantejarà davant la Patronal amb la seva pròpia plataforma reivindicativa són les següents: Guanyar poder adquisi-

tiu en els salaris; reducció de la jornada; conciliació de la vida laboral amb la familiar; negociar jubilacions totals, parcials i/o anticipades (fixos i fixos discontinus); prestar major interès als temes de salut laboral; impulsar la inclusió de mesures i plans d'igualtat en la negociació col·lectiva; donar suport a la contractació i l'estabilitat de l'ocupació en el sector (referència explícita als fixos discontinus); contemplar les peculiaritats dels treballadors immigrants, dels joves, dels discapacitats i de les dones, per poder-los garantir els drets de tracte i oportunitats; incorporar a la negociació col·lectiva majors drets de participació sindical; millorar l'estructura de la negociació col·lectiva; i procurar l'adaptació a l'ALEH (acord la-

boral d'àmbit estatal) de les categories professionals.

En la nostra Federació som conscients que la negociació serà difícil i complicada, perquè les perspectives empresarials no passen per millorar substancialment les condicions laborals i salarials dels treballadors i treballadores del sector, encara que el nostre objectiu va molt més enllà de la signatura d'un bon conveni, i és, sobretot, la vigilància que aquest es compleixi en tots els seus termes, entre els quals estaria garantir l'estabilitat de les plantilles i fer un esforç entre tots per millorar la qualitat de l'ocupació, la plena igualtat entre homes i dones, la protecció en temes de salut laboral així com l'aplicació d'accions positives als col·lectius més desfavorits.

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLOGICO EUROPEO

corporate

Promoción especial en corrección visual por láser para afiliados a

CCOO
Balears

comissions obreres
de les Illes Balears

Secretaria d'afiliació i serveis

Oportunitades así
no se ven todos los días.

Tarifas válidas hasta el 31-12-08

Promoción no acumulable a otras ofertas.

M i o p í a • H i p e r m e t r o p í a • A s t i g m a t i s m o

	Tarifa privada	Tarifa CCOO Baleares	Promoción CCOO Baleares enero, febrero y marzo
Consultas	75 €	35 €	35 €
Corrección por láser*	1.075 € 1.175 €/ojo	975 €/ojo	900 €/ojo

*Excepto tratamientos especiales de Lasik customizado.
Condiciones de financiación personalizadas.

20% de descuento en resto de tratamientos y servicios excepto en el tratamiento de la presbicia y prótesis.

En pocos minutos • Sin dolor ni hospitalización • Con anestesia tópica (gotas)
Nunca has tenido tan fácil confiar el cuidado de tu visión a los mejores profesionales. Ven a Clínica Baviera. Ahora, durante un período de tiempo limitado, y sólo por estar afiliado a CCOO Baleares, durante **enero, febrero y marzo** tú y tus familiares directos disfrutaréis de unas condiciones y precios irrepetibles en la corrección de miopía, hipermetropía y astigmatismo.

Imprescindible acreditación en su primera visita a la clínica.

Condiciones sólo para Palma de Mallorca. C/ 31 de desembre, 22. Tel. 971 200 658. Palma de Mallorca.

902 130 100

www.clinicabaviera.com

A CORUÑA • ALBACETE • BARCELONA • BILBAO • BURGOS • CASTELLÓN • CIUDAD REAL
GIJÓN • LOGROÑO • MADRID • MÁLAGA • MURCIA • PALMA DE MALLORCA • PAMPLONA
SEVILLA • TARRAGONA • VALENCIA • VALLADOLID • VIGO • VITORIA • ZARAGOZA